Coordinatie (2)

KONINKRIJK BELGIE. — ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE. — AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 9e september 1958 door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid", heeft de 12e september 1958 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, le 9 septembre 1958, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945, concernant le fonctionnement de l'Office national de sécurité sociale", a donné le 12 septembre 1958 l'avis suivant :

Bij het ontwerp rijzen een aantal vrij moeilijke vraagstukken. De zeer korte termijn waarover de Raad van State heeft beschikt om zijn advies te geven, heeft hem echter verhinderd, daaraan het grondige onderzoek te wijden dat zij zouden hebben verdiend en er de nodige tijd aan te besteden.

\+

\+ \+

De voornaamste moeilijkheid ligt in artikel 6 van het ontwerp, dat gewichtige wijzigingen bedoelt aan te brengen aan de aard van het ambt van voorzitter van het beheerscomité van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, en aan de hem toegewezen taak.

Het door het ontwerp te wijzigen besluit van de Regent van 16 januari 1945 bepaalt, op even sobere wijze als de besluitwet van 28 december 1944, alleen maar dat het beheerscomité een voorzitter heeft die buiten de meest representatieve interprofessionele organisaties staat, dat die voorzitter door de Koning wordt benoemd, dat hij het comité voorzit (dit wordt alleen impliciet gezegd), dat hij alleen voor de uitoefening van zijn mandaat verantwoordelijk is en dat hem een vergoeding of presentiegeld wordt toegekend.

.../...

Het ambt van voorzitter is dus geen beroepsambt; hij heeft geen andere taak dan het voorzitten van het beheerscomité.

De thans ontworpen regeling bestaat hierin, dat de voorzitter, die onafhankelijk is van de interprofessionele organisaties en door de Koning wordt benoemd, een wedde en een rechtstoestand krijgt welke de Koning vaststelt, dat hij geen ander bezoldigd of openbaar mandaat nog een zodanige betrekking of functie mag uitoefenen, dat hij de plichten vervult die het voorzitterschap van een beraadslagende en beslissende vergadering medebrengt, terwijl hij bovendien "waakt voor de uitvoering van de beslissingen van het comité" en de hoge leiding heeft van de Rijksdienst.

Wie een openbaar ambt bekleedt en daarvoor een wedde ontvangt, een bepaalde rechtstoestand bezit en aan zo strenge onverenigbaarheden is onderworpen, is een beroepsambtenaar. De aard van het ambt van voorzitter blijkt dus te zijn gewijzigd.

Hetzelfde kan worden gezegd van de taak die hem is opgedragen. "Waken voor de uitvoering van beslissingen" en niet alleen maar toezicht of controle houden op deze uitvoering, betekent : die beslissingen uitvoeren of althans aan de uitvoering ervan deel hebben.
De hoge leiding hebben van een openbare instelling impliceert, wil dit iets meer zijn dan een ijdele formule, dat hij die deze leiding heeft, bevoegd is tot het

.../...

nemen van de eindbeslissing in alle zaken die de leiding van de instelling aangaan. Dergelijke prerogatieven behoren hoegenaamd niet essentieel tot de taak van de voorzitter van een beraadslagende en beslissende vergadering.

Zijn al deze ontworpen wijzigingen aan het besluit van de Regent van 16 januari 1945 overeen te brengen met geest en letter van de besluitwet van 28 december 1944 en van de wetten die deze hebben gewijzigd ?

Wellicht is de verandering in de aard van het voorzittersambt niet formeel in strijd met de bepalingen van de besluitwet, die alleen maar vaststellen dat de Koning een voorzitter benoemt, die onafhankelijk is van de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties. Niettemin blijft het zo, dat er volgens de besluitwet slechts voor het beheerscomité een voorzitter is, dit wil zeggen voor een beraadslagende en beslissende vergadering, wat niet hetzelfde is als een voorzitter voor de Rijksdienst zelf; ook heeft de wetgever, toen hij een beroepsambt instelde, namelijk dat van administrateur-generaal, volkomen duidelijk zijn wil te kennen gegeven, aangezien hij de Koning heeft gelast diens wedde en rechtstoestand te bepalen (artikel 9bis).

Veel twijfelachtiger is de wettigheid van de bepaling, die de voorzitter gelast "te waken voor de uitvoering van de beslissingen van het comité" en die hem de hoge leiding van de Rijksdienst opdraagt. De wet zelf immers (artikel 9bis, in de besluitwet ingevoegd door artikel 1 van de wet van 30 december 1952) belast de administrateur-generaal en niemand anders

.../...

met de uitvoering van de beslissingen van het comité, onder controle van dit laatste, en draagt hem uitdrukkelijk de leiding van de Rijksdienst op.

Men ontkomt niet aan de indruk, dat het ontwerp, waar het op de hierboven beschreven wijze de bevoegdhedenvan de voorzitter van het comité wil regelen, in strijd komt met een wetsbepaling of althans een gebied betreedt dat de wet reeds volledig heeft geregeld.

Om al deze redenen,meent de Raad van State voorbehoud te moeten maken over de conformiteit van het ontwerp met de bepalingen van de besluitwet van 28 december 1944.

\+

\+ \+

Volgens paragraaf 4 van de bepaling,waardoor het ontwerp artikel 17 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 wil vervangen,beraadslaagt en beslist het comité op geldige wijze wanneer tenminste de helft van de leden, onder wie tenminste één lid de werknemers en tenminste één lid de werkgevers vertegenwoordigt, vergaderd zijn, en worden de beslissingen van het comité genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen van de op de vergadering aanwezige personen.

.../...

Daaruit volgt dat op geldige wijze beslissingen kunnen worden genomen in de loop van vergaderingen waarop beide belangengroepen die in het beheerscomité afgevaardigden hebben, onderscheidenlijk in de verhouding van een tot vier, zelfs van een tot vijf zijn vertegenwoordigd.

De vraag is gewettigd of dit wel overeen is te brengen met het beginsel van de paritaire vertegenwoordiging van werkgevers en werknemers in het beheerscomité, dit is met het beginsel dat artikel 9 van de besluitwet van 28 december 1944 huldigt.

Het door de wetgever gewilde evenwicht tussen beide groepen lijkt verbroken, zodra op geldige wijze een beslissing kan worden genomen zonder dat de vertegenwoordigers van die groepen in gelijken getale aan de stemming deelnemen.

Juist opdat dit evenwicht niet wordt verbroken, bepaalt artikel 4 van het besluit van de Regent van 15 oktober 1945, waarbij de algemene modaliteiten van de werking der paritaire comité's bepaald worden :

"Het paritair comité kan slechts geldig beraadslagen en stemmen indien de helft van de effectieve of plaatsvervangende leden-werkgeversvertegenwoordigers en de helft van de effectieve of plaatsvervangende leden werknemersvertegenwoordigers aanwezig zijn".

.../...

De gecritiseerde bepaling beantwoordt bovendien niet zeer goed aan het voornemen, dat in het verslag aan de Koning bij het ontwerp-besluit te kennen wordt gegeven, het paritair beheer in de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid te versterken.

\+

\+ \+

Artikel 7 van het ontwerp strekt ertoe, bij de Rijksdienst een comité van advies in te stellen, "Algemene Raad" genaamd.

Ofschoon de besluitwet van 28 december 1944 niets zegt over de oprichting in de Rijksdienst van een adviserend lichaam naast het beheerscomité, lijkt de nuttigheid van de maatregel niet betwistbaar als de bevoegdheid van dat lichaam zuiver adviserend is en geen afbreuk doet aan die van het beheerscomité.

Naar de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, zal het voorschrift dat de Algemene Raad advies uitbrengt over het reglement bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de besluitwet, worden geschrapt.

Op de ontwerp-tekst zou er dan, wat dat punt betreft, geen critiek meer te maken zijn; wel kan men nog enige dubbelzinnigheid verwijten aan het verslag aan de Koning (onderaan bladzijde 5), dat de Algemene Raad bij het paritair "beheer" van de Rijksdienst schijnt te betrekken.

\+

\+ \+

.../...

Voorts mogen nog de volgende opmerkingen van minder gewicht worden gemaakt :

Aanhef.

In de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders is een artikel 12ter ingevoegd door het koninklijk besluit van 16 februari 1952, genomen ter uitvoering van de wet van 26 januari 1951; het eerste lid vulle men dus aan met de woorden:"en bij het koninklijk besluit van 16 februari 1952".

Bij de vermelding van het advies van de Syndicale Raad van advies, zegge men welke raad juist is geraadpleegd.

Artikel 2.

In het eerste lid van de bepaling die artikel 8 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 zal vervangen, kunnen in de Franse tekst de woorden : "... au plus tard le dernier jour du mois qui suit l'écoulement de chaque trimestre civil" gevoeglijk vervangen worden door : "... après l'expiration de chaque trimestre civil et au plus tard le dernier jour du mois qui suit ce trimestre".

In het tweede lid van hetzelfde artikel schrappe men het woord "behoorlijk",dat niets toevoegt aan de verplichting van de werkgever, de aangifte te ondertekenen.

In hetzelfde lid, schrijve men in de Franse tekst :"notamment par toutes indications relatives au nombre et à l'identité des travailleurs occupés".

.../...

In het laatste lid, steeds in de Franse tekst, plaatse men een punt na "tous renseignements qu'il juge utiles à cette fin".

Datzelfde laatste lid bepaalt : "Bij ontstentenis van aangifte of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte, stelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid van ambtswege het bedrag vast van de verschuldigde bijdragen, aan de hand van alle reeds voorhanden gegevens of na alle daartoe nuttig geachte gegevens te hebben ingewonnen bij de werkgever, die verplicht is ze te verstrekken".

Is het denkbaar dat de Rijksdienst in dat geval het bedrag van de bijdragen ambtshalve vaststelt "aan de hand van alle reeds voorhanden gegevens" of van alle gegevens die hij mocht inwinnen, het is minder denkbaar dat men als ambtshalve vastgesteld zou beschouwen, bijdragen die eigenlijk zijn vastgesteld op grond van inlichtingen door de verzekeringsplichtige zelf verstrekt.

Artikel 4.

Luidens het eerste lid van het voorschrift dat § 1 van artikel 9 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 zal vervangen : "... mag de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid het bedrag van de bijdrageopslagen ten hoogste met 50 t.h. en het bedrag van de nog verschuldigde nalatigheidsinteresten met 25 t.h. verminderen". Met de formule "nog verschuldigde" is niet gezegd, welke datum wordt genomen voor het bepalen van het "nog verschuldigde"; verduidelijking lijkt hier gewenst.

In het laatste lid van dezelfde paragraaf kunnen de woorden "betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd en aangevuld bij het koninklijk besluit van 18 december 1957" zonder bezwaar wegvallen, want het opschrift van die wet staat reeds in de aanhef.

Artikel 5.

De inleidende volzin leze men als volgt :

"Artikel 5.-

Artikel 14 van hetzelfde besluit, opgeheven bij het koninklijk besluit van 15 juni 1953, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing : ..."

Artikel 6.

In de inleidende volzin van het nieuwe artikel 17, § 1, schrappe men de woorden : "betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders".

De slotzin van het eerste lid van § 3, die het voorzitterschap van de vergaderingen van het beheerscomité regelt voor het geval dat de voorzitter afwezig is, zou beter op zijn plaats zijn in § 4 van hetzelfde artikel en wel tussen het eerste en het tweede lid van de ontwerptekst.

In het laatste lid van § 4, Franse tekst, vervange men " se trouve réunie" door "sont présents".

Artikel 7.

In het voorlaatste lid van de tekst, welke dit artikel invoegt in het besluit van de Regent van 16 januari 1945, vervange men, steeds in de Franse versie, de woorden "qui doit le réunir" door "qui doit le convoquer".

.../...

Artikel 8.

Met het oog op taalzuiverheid wordt aanbevolen, in het nieuwe artikel 17ter de woorden "de commun accord" te vervangen door "d'un commun accord". Ter wille van wat hierboven is gezegd, schrappe men de woorden "betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 december 1957".

Artikel 9.

Het nieuwe artikel 21 leze men als volgt :

"Artikel 21.-

De voorzitter en de leden van het beheerscomité, de administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal nemen geen persoonlijke verplichtingen op zich..." (zie verder voorgestelde Nederlandse tekst).

Artikel 10.

Het woord "bijdrageopslagen..." waarmee dit artikel aanvangt, vervange men door "opslag", en het daarmee in verband staande werkwoord schrijve men in het enkelvoud.

Artikel 11.

§ 1, 1, leze men als volgt in de Franse tekst :

1. qu'il effectue au préalable et avant le 31 janvier 1959 au plus tard à l'Office national de sécurité sociale le paiement de la totalité des cotisations arriérées restant dues".

.../...

§ 2 kan als volgt aanvangen :

"§ 2.- Indien de werkgever na 31 januari 1959 maar vóór 31 juli 1959 de onder 1 van § 1 voorgeschreven..." (zie verder voorgestelde Nederlandse tekst) .

Een nauwkeuriger lezing voor § 3 ware aan het slot :

".... kan de in dit artikel vastgestelde vrijstellingen genieten op voorwaarde dat hij van dit uitstel afziet".

Artikel 12.

In de opheffingsbepaling zou duidelijk moeten uitkomen, welke teksten juist worden opgeheven : men leze dus als volgt :

"Artikel 12.-

Opgeheven worden :

1) artikel 19 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 26 februari 1954;

2) artikel 24 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid;

.../...

3. ... (zoals in het ontwerp) ... ".

Artikel 13.

Een correcter lezing ware :

"Artikel 13.-

Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, met uitzondering van de artikelen 3 en 4, die uitwerking hebben met ingang van 1 augustus 1958".

\+

\+ +

Boven aan artikel 10 plaatse men als opschrift : "Overgangsbepalingen", en boven aan artikel 12 "Slotbepalingen".

\+

\+ +

Bij de Nederlandse tekst zijn tal van niet nader te commentariëren opmerkingen over de vorm te maken; zij mogen uit de hierna voorgestelde tekst blijken.

.../...

Koninklijk besluit tot wijziging van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de besluitwet van 6 september 1946 en bij de wetten van 27 maart en 14 juli 1951, 30 december 1952, 14 juli 1955, 4 juli 1956 en 12 juli 1957 en bij het koninklijk besluit van 16 februari 1952;

Gelet op de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 december 1957;

Gelet op het besluit van de Regent van 16 januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, gewijzigd bij de besluiten van de Regent van 8 februari 1946, 7 september 1946 en bij de koninklijke besluiten van 12 november 1952, 21 maart en 15 juni 1953, 26 februari 1954 en 30 maart 1957;

Gelet op het advies van de Syndicale Raad van advies .....;

.../...

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Artikel 1.-

Artikel 5 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 betreffende de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juni 1953, wordt met de volgende bepaling aangevuld :

"Heeft de schuldenaar van verschillende schulden, op het tijdstip van de betaling, deze niet schriftelijk toegerekend, dan worden de betalingen toegerekend op de oudste schuld".

Artikel 2.-

Artikel 8 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juni 1953, wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel 8.- Ieder verzekeringsplichtig werkgever moet, uiterlijk de laatste dag van de maand volgend op elk verlopen kalenderkwartaal, de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een kwartaalaangifte doen geworden, met de verantwoording van de verschuldigde bijdragen en vergezeld van de vereiste bijlagen .

.../...

Aangifteformulieren en bijlagen worden door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid uitgereikt; zij moeten door de werkgever of door zijn gemachtigde worden ondertekend; zij moeten alle daarin gevraagde gegevens vermelden, met name : het aantal tewerkgestelde arbeiders en hun identiteit, het aantal door hen gepresteerde arbeidsdagen, het bedrag van het uitbetaalde loon en alle gevraagde statistische gegevens.

De werkgever moet daarenboven drie jaren lang een afschrift van zijn aangiften bewaren.

Wanneer geen dan wel een onvolledige of onjuiste aangifte is gedaan, bepaalt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid ambtshalve het bedrag van de verschuldigde bijdragen aan de hand van alle reeds voorhanden gegevens of na alle daartoe nuttig geachte gegevens te hebben ingewonnen bij de werkgever, die verplicht is ze te verstrekken. Van het bedrag van de aldus vastgestelde schuldvordering wordt de werkgever bij aangetekende brief kennis gegeven". (zie evenwel advies).

Artikel 3.-

Artikel 9, § 1, tweede lid van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 15 juni 1953, wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Op bijdragen die niet betaald zijn de laatste dag van de maand volgend op het kwartaal waarin zij verschuldigd zijn, is daarenboven een nalatigheidsinterest tegen 10 t.h. per jaar verschuldigd vanaf het verstrijken van de genoemde maand tot de dag waarop de betaling plaats heeft".

.../...

Artikel 4.-

Artikel 9, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 7 september 1946 en bij het koninklijk besluit van 15 juni 1953, wordt met de volgende bepaling aangevuld :

"Wanneer de werkgever bewijst, dat uitzonderlijke omstandigheden de vertraagde uitbetaling van de bijdragen binnen de reglementaire termijnen wettigen, kan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid het bedrag van de bijdrageverhogingen met niet meer dan 50 t.h. en het bedrag van de nog verschuldigde nalatigheidsinteresten met niet meer dan 25 t.h. verminderen. Dit kan zij echter alleen nadat de werkgever alle vervallen bijdragen voor maatschappelijke zekerheid heeft betaald.

Die vermindering van het bedrag der bijdrageverhogingen met 50 t.h. mag door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid op 100 t.h. worden gebracht, wanneer de werkgever ter verantwoording het bewijs levert dat hij de bijdragen binnen de reglementaire termijnen niet kon betalen ten gevolge van de niet-betaling van een vaste en openbare schuldvordering die hij bezat op de Staat, een provincie of provinciale openbare instelling, een gemeente, een vereniging van gemeenten, een gemeentelijke of intercommunale openbare instelling of een instelling van openbaar nut, bedoeld in de wet van 16 maart 1954 ".

.../...

Artikel 5.-

Artikel 14 van hetzelfde besluit, opgeheven bij het koninklijk besluit van 15 juni 1953, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

"Artikel 14.- Wanneer de invordering van de verschuldigde sommen te onzeker of te bezwarend blijkt in verhouding tot het bedrag van de in te vorderen sommen, kan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid van de invordering van die sommen door een gerechtelijke tenuitvoerlegging afzien binnen de grenzen van een reglement door het beheerscomité vastgesteld en door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg goedgekeurd".

Artikel 6.-

Artikel 17 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 8 februari 1946, en bij het koninklijk besluit van 26 februari 1954, wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel 17.- § 1. Het beheerscomité ingesteld bij artikel 9 van de besluitwet van 28 december 1944 is samengesteld uit :

1° tien leden in gelijken getale gekozen uit de kandidaten die onderscheidenlijk door de meest representatieve interprofessionele organisaties enerzijds van de gezamenlijke werkgevers en, anderzijds, van de gezamenlijke werknemers zijn voorgedragen;

.../...

2° een voorzitter die van deze organisaties onafhankelijk is.

§ 2. De leden van het beheerscomité worden door de Koning benoemd. De mandaten van de leden duren zes jaar en zijn om de drie jaar voor de helft vernieuwbaar. Het mandaat van de uittredende leden kan worden vernieuwd. De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg bepaalt het bedrag van de presentiegelden voor de leden van het beheerscomité.

§ 3. De voorzitter van het beheerscomité wordt benoemd door de Koning, die zijn wedde en rechtstoestand bepaalt. Het ambt van voorzitter is onverenigbaar met enige andere bezoldigde of openbare functie, betrekking of mandaat.

De voorzitter stelt de agenda vast van de vergaderingen van het beheerscomité, leidt de vraagstukken in waarover het comité moet beraadslagen en beslissen en waakt voor de uitvoering van de beslissingen van het comité. Hij heeft de hoge leiding van de Rijksdienst (onder voorbehoud van de in het advies gemaakte opmerkingen).

§ 4. Het beheerscomité heeft de ruimste bevoegdheid voor het beheer van de Rijksdient. Het vergadert op uitnodiging van de voorzitter, die het moet bijeenroepen wanneer ten minste twee leden hem dit schriftelijk vragen. De voorzitter is eveneens verplicht een punt op de agenda te plaatsen, wanneer ten minste twee leden hem dit schriftelijk vragen.

Bij afwezigheid van de voorzitter worden de vergaderingen van het beheerscomité beurtelings door een vertegenwoordiger van de werkgevers en door een vertegenwoordiger van de werknemers voorgezeten.

.../...

Het comité beraadslaagt en beslist op geldige wijze wanneer ten minste de helft van de leden vergaderd zijn, onder wie ten minste een lid dat de werknemers en ten minste een lid dat de werkgevers vertegenwoordigt. De beslissingen van het comité worden genomen bij volstrekte meerderheid van stemmen van de op de vergadering aanwezige personen" (zie evenwel advies).

Artikel 7.-

In hetzelfde besluit wordt een artikel 17bis ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 17bis.- Bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid wordt een raad van advies ingesteld, Algemene Raad genaamd, samengesteld uit leden van het beheerscomité van de Rijksdienst en uit vier andere leden, in gelijken getale gekozen uit de leiders van de meest representatieve interprofessionele organisaties enerzijds van de gezamenlijke werkgevers en, anderzijds, van de gezamenlijke werknemers. Die leden worden door de Koning benoemd.

Het voorzitterschap van de Algemene Raad wordt waargenomen door de voorzitter van de Nationale Arbeidsraad, bijgestaan door de voorzitter van het beheerscomité van de Rijksdienst, die hem in zijn afwezigheid vervangt.

.../...

De Algemene Raad moet advies uitbrengen over alle vraagstukken betreffende de financiering van de maatschappelijke zekerheid die op de agenda geplaatst zijn. Hij moet door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg worden geraadpleegd over elk wetsontwerp of elke maatregel tot wijziging van de lasten die de gezamenlijke werkgevers en werknemers worden opgelegd door de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders. Hij brengt advies uit over het in artikel 10, tweede lid, voorgeschreven reglement.

De Algemene Raad vergadert op uitnodiging van de voorzitter, die hem moet bijeenroepen op verzoek van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg of wanneer ten minste twee leden hem dit schriftelijk vragen.
De voorzitter bepaalt de agenda van de vergaderingen van de Algemene Raad en is verplicht een punt op de agenda te plaatsen, wanneer de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg of ten minste twee leden hem dit vragen.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg bepaalt het bedrag van de presentiegelden voor de voorzitter en de leden van de Algemene Raad".

.../...

Artikel 8.-

In hetzelfde besluit wordt een artikel 17ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 17ter.- Na raadpleging van het beheerscomité bepalen de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en de Minister van Financiën, in onderlinge overeenstemming, wat de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid betreft, het bedrag van de vergoeding voor de Regeringscommissaris, de gemachtigde en revisors, bedoeld in de artikelen 9, 10 en 13 van de wet van 16 maart 1954. Die vergoeding komt ten laste van de Rijksdienst".

Artikel 9.-

Artikel 21 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Regent van 26 november 1949, wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Artikel 21.- De voorzitter en de leden van het beheerscomité, de administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal, nemen geen persoonlijke verplichtingen op zich betreffende de verbintenissen van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid. Zij zijn alleen verantwoordelijk voor de uitoefening van hun functie of van hun mandaat".

Overgangsbepalingen.

Artikel 10.-

De opslag die bij de inwerkingtreding van dit besluit aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid nog verschuldigd is op de bijdragen voor

.../...

de kwartalen welke het derde kwartaal van het jaar 1953 voorafgaan worden van 20 t.h. verminderd op 10 t.h. van het bedrag van die bijdragen.

Artikel 11.-

§ 1.- Ieder werkgever die bij de inwerkingtreding van dit besluit aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid bijdrageopslag en nalatigheidsinteresten verschuldigd is omdat hij bijdragen betreffende de kwartalen welke aan het derde kwartaal van het jaar 1958 voorafgaanniet binnen de gestelde termijnen heeft betaald, wordt vrijgesteld van het totaal bedrag van die opslag en van de desbetreffende nalatigheidsinteresten, alsook van een derde van de tegen 12 t.h. per jaar berekende nalatigheidsinteresten voor achterstallige bijdragen, die hij nog schuldig is, op voorwaarde :

1) dat hij vooraf en uiterlijk vóór 31 januari 1959 alle nog verschuldigde achterstallige bijdragen aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid betaalt;

2) dat hij vooraf en uiterlijk vóór 1 maart 1959 de nog verschuldigde nalatigheidsinteresten, alsook de eventuele gerechtskosten aan de Rijksdienst betaalt;

3) dat hij de bijdragen voor het derde kwartaal van het jaar 1958 vóór 1 november 1958 betaald heeft;

4) dat hij uiterlijk vóór 1 januari 1959 daartoe aangetekend een verzoekschrift bij de Rijksdienst indient.

.../...

§ 2. Indien de werkgever na 31 januari 1959, maar vóór 31 juli 1959, de onder 1 van paragraaf 1 voorgeschreven betaling doet, wordt hij vrijgesteld van de helft van de opslag en van de helft der desbetreffende nalatigheidsinteresten, alsook van een derde van de tegen 12 t. h. per jaar berekende nalatigheidsinteresten voor achterstallige bijdragen die hij nog schuldig is, op voorwaarde :

1. dat hij vooraf en uiterlijk vóór 1 september 1959 aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid betaalt de bijdrageopslag en nog verschuldigde nalatigheidsinteresten, alsook de eventuele gerechtskosten;

2. dat hij binnen de termijnen de bijdragen betaald heeft voor de kwartalen die op het tweede kwartaal van het jaar 1958 volgen;

3. dat hij vóór 1 juli 1959 daartoe aangetekend een verzoekschrift bij de Rijksdienst indient.

§ 3. De werkgever aan wie uitstel van betaling van de nog verschuldigde achterstallige bedragen verleend is of wordt, kan de in dit artikel vastgestelde vrijstellingen genieten, op voorwaarde dat hij van dit uitstel afziet.

Slotbepalingen.

Artikel 12.-

Opgeheven worden :

1. artikel 19 ... (zie advies) ...
2. artikel 24 ... (zie advies) ...
3. ... (zoals in het ontwerp) ...

.../...

Artikel 13.-

... (zie advies) ...

Artikel 14.-

Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te ,de

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Le projet soulève des problèmes assez délicats. En raison du délai très bref dans lequel le Conseil d'Etat a dû donner son avis, ils n'ont pu faire l'objet d'un examen aussi approfondi qu'ils le méritaient et le Conseil n'a pu y consacrer tout le temps désirable.

\+

\+ +

La difficulté principale naît de l'article 6 du projet, qui tend à modifier considérablement la nature de la charge de président du comité de gestion de l'Office national de sécurité sociale, ainsi que la mission à lui dévolue.

L'arrêté du Régent du 16 janvier 1945, que le projet a pour objet de modifier, se borne à prévoir, imitant en ceci le laconisme de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, que le comité de gestion comprend un président indépendant des organisations interprofessionnelles les plus représentatives, que ce président est nommé par le Roi, qu'il préside le comité (implicitement), qu'il n'est responsable que de l'exercice de son mandat et qu'il lui sera alloué une indemnité ou des jetons de présence.

La charge de président n'est donc pas une fonction de carrière; sa mission n'est autre que de présider le comité de gestion.

D'après le projet, le président, indépendant des organisations interprofessionnelles et nommé par le Roi, se verra fixer par celui-ci un traitement et un statut, ne pourra exercer nul autre mandat, emploi ou

.../...

fonction rémunérés ou publics, accomplira les devoirs inhérents à la présidence de toute assemblée délibérante, mais, par surcroît, veillera à l'exécution des décisions du comité et aura la haute direction de l'Office.

Le titulaire d'une fonction publique, qui bénéficie d'un traitement, est doté d'un statut et est soumis à des incompatibilités aussi rigoureuses, devient de la sorte un fonctionnaire de carrière. La nature de la charge de président se trouve dès lors transformée.

On peut en dire autant de la mission qui lui est dévolue. Veiller à l'exécution des décisions, et non simplement surveiller ou contrôler cette exécution, équivaut à exécuter ces décisions ou, tout au moins, à participer à leur exécution. Sous peine de n'être qu'une formule vide de sens, avoir la haute direction d'un établissement public implique, dans le chef de celui qui la détient, le pouvoir de décision finale en toutes matières concernant la direction de l'établissement. Ce sont là des prérogatives nullement inhérentes à la charge d'un président d'assemblée délibérante.

Les modifications ainsi décrites que le projet tend à apporter à l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 sont-elles conciliables avec la lettre et l'esprit de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 et des lois qui l'ont modifié ?

Peut-être la transformation de la nature de la charge de président ne contrevient-elle pas formellement aux dispositions de l'arrêté-loi, qui se bornent à prévoir la nomination par le Roi d'un président indépendant des organisations les plus représentatives des employeurs et des travailleurs. Il n'en demeure pas moins que l'arrêté-loi ne prévoit de président que pour le comité de gestion, c'est-à-dire un président d'assemblée délibérante, et non un président pour l'office national lui-même, et que,

.../...

lorsque le législateur a entendu créer une fonction de carrière, notamment celle d'administrateur général, il n'a laissé planer aucun doute sur sa volonté, puisqu'il a chargé le Roi de fixer le traitement et le statut de ce fonctionnaire (article 9 bis).

La légalité de la disposition qui charge le président de veiller à l'exécution des décisions du comité et lui confie la haute direction de l'Office est beaucoup plus douteuse. En effet, la loi elle-même (article 9 bis, inséré dans l'arrêté-loi par l'article 1er de la loi du 30 décembre 1952) charge l'administrateur général, et personne d'autre, de l'exécution des décisions du comité, sous le contrôle de celui-ci, et lui confie expressément la direction de l'Office.

On ne peut échapper à l'impression qu'en voulant régler de la manière prérappelée les attributions du président du comité, le projet contredit une disposition légale ou, à tout le moins, s'immisce dans un domaine déjà complètement réglé par la loi.

Pour les motifs ci-dessus exposés, le Conseil d'Etat estime devoir faire des réserves au sujet de la conformité du projet avec les dispositions de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

\+

\+ \+

.../...

Aux termes du paragraphe 4 de la disposition par laquelle le projet entend remplacer l'article 17 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945, le comité de gestion délibère valablement lorsque la moitié au moins des membres, dont un membre au moins représentant les travailleurs et un membre au moins représentant les employeurs, se trouve réunie, et les décisions du comité sont prises à la majorité absolue des personnes présentes à la réunion.

Il en résulte que des décisions pourront être prises valablement au cours de réunions où les deux groupes d'intérêts qui ont des délégués au sein du comité de gestion, sont représentés respectivement dans la proportion de un à quatre, voire de un à cinq.

On peut se demander si cela est bien conforme au principe de la représentation paritaire des employeurs et des travailleurs au sein du comité de gestion, consacré par l'article 9 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

L'équilibre que le législateur a voulu établir entre les deux groupes paraît rompu dès qu'une décision peut être prise valablement sans que les représentants de ces groupes, qui prennent part au vote, soient en nombre égal.

C'est en vue d'éviter une telle rupture d'équilibre que l'article 4 de l'arrêté du Régent du 15 octobre 1945 déterminant les modalités générales de fonctionnement des commissions paritaires dispose que :

.../...

"La commission paritaire ne délibère valablement que si la moitié des membres effectifs ou suppléants représentant les chefs d'entreprise et la moitié des membres effectifs ou suppléants représentant les travailleurs sont présents".

La disposition critiquée est, au surplus, fort peu en harmonie avec l'intention, exprimée dans le rapport au Roi précédant le projet d'arrêté, de consolider la gestion paritaire à l'Office national de sécurité sociale.

\+

\+ \+

L'article 7 du projet tend à instituer auprès de l'Office national de sécurité sociale un comité consultatif appelé "Conseil général".

Bien que l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 soit muet en ce qui concerne la création, au sein de l'Office, d'un organe consultatif à côté du comité de gestion, la légalité de la mesure paraît ne pouvoir être contestée du moment qu'il s'agit d'un organe purement consultatif, dont les attributions n'empiètent en rien sur celles du comité de gestion.

Selon la déclaration du fonctionnaire délégué, la disposition d'après laquelle le Conseil général émet un avis sur le règlement visé à l'article 10, alinéa 2, de l'arrêté-loi, sera supprimée.

.../...

Dans ces conditions, le texte du projet ne prête, à cet égard, à aucune critique, mais les termes du rapport au Roi (page 5 in fine), qui semblent associer le Conseil général à la "gestion" paritaire de l'Office, n'échappent pas à tout reproche d'équivoque.

\+

\+ \+

Le projet donne, en outre, lieu à une série d'observations d'ordre mineur, énumérées ci-après :

Préambule.

Un article 12ter ayant été inséré dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs par l'arrêté royal du 16 février 1952, pris en exécution de la loi du 26 janvier 1951, il convient de compléter le premier alinéa par les mots "et par l'arrêté royal du 16 février 1952".

La mention de l'avis du Comité de consultation syndicale devrait indiquer quel comité a été consulté.

Article 2.

Au premier alinéa de la disposition appelée à remplacer l'article 8 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945, les mots : " ... au plus tard le dernier jour du mois qui suit l'écoulement de chaque trimestre civil...", seraient avantageusement remplacés par les mots : " ... après l'expiration de chaque trimestre civil et au plus tard le dernier jour du mois qui suit ce trimestre...".

L'alinéa 2 du même article gagnerait à la suppression du mot "dûment", qui n'ajoute rien à l'obligation imposée à l'employeur de signer la déclaration.

Au même alinéa, il convient d'écrire : "notamment par toutes indications relatives au nombre et à l'identité des travailleurs occupés".

Au dernier alinéa du même article, les mots "tous renseignements qu'il juge utiles à cette fin" doivent être séparés par un point de la phrase commençant par les mots : "Le montant de la créance...".

Aux termes du même alinéa, en l'absence de déclaration ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte, l'Office national de sécurité sociale établit d'office le montant des cotisations dues, soit sur base de tous éléments déjà en sa possession, soit après avoir recueilli auprès de l'employeur, qui est tenu de les lui fournir, tous renseignements qu'il juge utiles à cette fin.

S'il se conçoit que, dans ces cas, l'Office national de sécurité sociale établisse d'office le montant des cotisations sur base de tous éléments déjà en sa possession ou de tous éléments qu'il parviendrait à recueillir, on comprend moins bien que l'on considère comme établies d'office des cotisations somme toute fixées d'après les renseignements fournis par l'assujetti lui-même.

.../...

Article 4.

Aux termes de l'alinéa 1er de la disposition appelée à remplacer le § 1er de l'article 9 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945: "... l'Office national de sécurité sociale peut réduire au maximum de 50 p.c. le montant des majorations de cotisations et au maximum de 25 p.c. le montant des intérêts de retard restant dus". Cette dernière expression : "restant dus" devrait, semble-t-il, être précisée par l'indication de la date à prendre en considération pour établir ce qui reste dû.

Au dernier alinéa du même paragraphe, les mots : "relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, modifiée et complétée par l'arrêté royal du 18 décembre 1957", peuvent être omis sans inconvénient, l'intitulé de cette loi figurant déjà au préambule.

Article 5.

Le liminaire de cet article serait mieux rédigé de la manière suivante :

"Article 5.-

L'article 14 du même arrêté, abrogé par l'arrêté royal du 15 juin 1953, est rétabli dans la rédaction suivante : ...".

.../...

Article 6.

Dans le liminaire du nouvel article 17, § 1er, les mots : "concernant la sécurité sociale des travailleurs" peuvent être supprimés sans inconvénient.

La dernière phrase de l'alinéa 1er du § 3, qui règle la présidence des séances du comité de gestion en cas d'absence du président, serait mieux à sa place au § 4 du même article, où elle s'intercalerait entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2 actuels.

Au dernier alinéa du § 4, les mots "se trouve réunie" doivent être remplacés par "sont présents".

Article 7.

A l'avant-dernier alinéa du texte que cet article tend à insérer dans l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945, il convient de remplacer les mots "qui doit le réunir" par "qui doit le convoquer".

Article 8.

Par souci de correction linguistique, il est recommandé de remplacer,au nouvel article 17 ter, les mots "de commun accord" par "d'un commun accord". Les mots "relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, modifiée par l'arrêté royal du 18 décembre 1957" sont à supprimer pour le motif déjà indiqué plus haut.

.../...

Article 9.

Le nouvel article 21 serait mieux rédigé comme suit :

"Article 21.

Le président et les membres du comité de gestion, l'administrateur général et l'administrateur général adjoint ne contractent aucune obligation ...".

Article 10.

Il y a lieu de supprimer les mots : " ... de cotisations" après les mots : "Les majorations ...".

Article 11.

Le § 1er, 1, serait mieux rédigé comme suit :

" 1. qu'il effectue au préalable et avant le 31 janvier 1959 au plus tard à l'Office national de sécurité sociale le paiement de la totalité des cotisations arriérées restant dues".

Le § 2 devrait commencer comme suit :

"§ 2. S'il effectue le paiement prévu au § 1er, 1 ... ".

.../...

Le § 3 gagnerait en clarté s'il se terminait comme suit :

" ... peut bénéficier des exonérations prévues par le présent article à condition de renoncer à ces délais".

Article 12.

Cette disposition abrogatoire devrait permettre d'identifier sans hésitation les textes abrogés.

Elle gagnerait, dès lors, à être rédigée comme suit :

"Article 12.

Sont abrogés :

1. l'article 19 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 concernant le fonctionnement de l'Office national de sécurité sociale, modifié par l'arrêté royal du 26 février 1954;
2. l'article 24 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 concernant le fonctionnement de l'Office national de sécurité sociale;
3. ... (comme au projet) ...".

.../...

Article 13.

Cet article serait plus correctement rédigé dans les termes suivants :

"Article 13.

Le présent arrêté entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge, à l'exception des articles 3 et 4 qui produisent leurs effets le 1er août 1958".

+

+ +

Il est souhaitable de faire précéder l'article 10 d'une rubrique intitulée : "Dispositions transitoires", et l'article 12 d'une rubrique intitulée : "Dispositions finales".

+

+ +

Comme la version néerlandaise du projet donne lieu à un assez grand nombre d'observations de pure forme, qui ne requièrent aucun commentaire spécial, il a été jugé utile de faire suivre la version néerlandaise du présent avis d'une proposition de texte nouveau complet.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. SUETENS, eerste-voorzitter,
Messieurs : premier président,

L. MOUREAU, raadsheren van State,
K. MEES, conseillers d'Etat,

M. JACQUEMIJN, adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. K. MEES.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. CLAES, substituut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) M. JACQUEMIJN.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. K. MEES.

Le rapport a été présenté par M. J. CLAES, substitut.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. SUETENS.